

стихарац Василије Ивиронски
РАЗЛИКОВАЊЕ ДУХОВА

Ако ми је корак тром, то не значи да сам кратак; ако сам успламтео, то не значи да имам пламеност пророка Илије – то значи само да сам успламтео. Ако живимо у крилу Цркве чинећи оно што нам је заповеђено да чинимо, и истрајавамо трпеливо, и изнад свега, ако нам је указана част да будемо посећени искушењима, тада ће Божија благо-

онда, друга страна поново. Чуо сам је. Не, каже он; знаш, заиста је нешто посебно. После тога, ђаво ти шаље пакет, врло лепо упакован, са црвеном траком и златном машном. Не желим је, кажеш ти. Али, невероватна је. Знаш шта је у њој, и не желим је. Ради тога хоћу ово да кажем: баш зато што је пакет такав, треба да буде бачен кроз прозор. И свако од

Често не прихватимо оно што нам Црква нуди. Многи се не исповедају, и константно само одлажу исповест и не долазе да се исповедају.

Ако испуњавамо заповести Божије, Благодат Духа Светога ће ући у наша срца. Само тада ће наши животи имати смисао, јер тада душа осећа Бога.

Иако смо у Цркви ми не волимо да испуњавамо правила Цркве. То је постало као мода међу младима. Али не сме да буде тако. Ако сте негде запослени и ако не испуњавате правила онога ко вас је запослио сигурно ће вас одпустити. Свако ко жели да буде у Цркви испуњава њене заповести. Заповести нису каталог која вам служи да постанете морални, већ су заповести тајна. Ако испуњавате Црквене заповести добићете Божанску Благодат.

стихарац Јефрем Вајшоједски

дат сигурно стићи и научиће нас ономе што не може бити научено. И тада ћемо разумети шта благодат Божија јесте, а шта је од ђавола, тог „лакрдџијаша“, који непрестано покушава да клевета љубав и силу Божију.

Онда, ја мислим да је ђаво јако лукав и јако глуп, јако велики и врло мали; због тога га Оци називају „мраволав“. Ако му дајемо храну, правимо га лавом; ако имамо благодат Божију, он постаје мрав и смешан. Са друге стране, мислим да ђаво има две касете – не неколико, већ само две. Он ти пушта једну. Ти кажеш, чуо сам је. Послушај је поново, затим каже – послушај другу страну. Чуо сам другу страну исто тако. Па,

нас треба да настави са својим послушањем. Тада се све упрошћава. Ако започнемо разговор у вези касете, трајимо наше време, постајемо ожалашћени и ђаво је постигао свој циљ. Ради се још о нечему; оно што ђаво покушава јесте да буде сакривен; жели да ми пронађемо богословље у ђавољој касети и да мислимо да постоји нешто што може да се конзумира у ђавољем поклону. Зато Свети Оци кажу да наш целокупни труд јесте да досегнемо циљ, и правимо ту разлику између духова; ово је од ђавола и ја га одбацујем; ово је од благодати Божије и ја је прихватим; нешто друго ниче из чојевог битија.

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ВАСКРСЕЊЕ

ПЕТА НЕДЕЉА ЧАСНОГА ПОСТА - глупна

преподобна Марија Египћанка

свети преп.муч. Јован и други, св. муч. Фотина Самарјанка

Мк. 10, 32 - 45, зч. 47; Лк. 7, 36 - 50, зч. 33.

Јев. 9, 11 - 14, зач. 321; Гал. 3, 23 - 29, зч. 208.

игуман Никон (Воробјев)

ОСТАЛО НАМ ЈЕ САМО ПОКАЈАЊЕ

Пре свега бих хтео да од све душе кажем: мила, јадна, рођена душо, сви се ми налазимо у сфери палих духова, у свима нама су покварени, унакажени грехом и ум, и срце, и воља, свима нама кроз нашу палу природу владају ови духови, помрачују ум, сугеришу разне мисли које одводе од Бога, слабе веру; скрнавe срце, гуше вољу за добро, за делање јеванђељских заповести и појачавају, распаљују жељу за грехом. Био је само Један Који је могао да каже: грјадет сего мира књаз и во Мње не имат ничесоже. А у свима нама он има много свога и кроз ово своје непрестано нам прави различне пакости. У ово лако можемо да се уверимо ако се загледамо у себе. Да ли због тога треба да се смуђујемо, да падамо у унијије, да падамо духом ми, који смо од Самог Бога добили завет: у свету ћете имати невоље, али не бојте се, Ја сам победио свет. Свет и ђа-

во су побеђени, с нама је Бог!

Својом силом, наравно, ништа нећемо моћи да учинимо, не можемо да истерамо непријатеље, да се избавимо њиховог дејства на нас. Али ми имамо велику силу – име Господа нашег Исуса Христа. Стално, колико је могуће, призивање овог имена које је страшно за пале духове чини их немоћнима, а у нама учвршћује веру, чисти наше срце. Усељава наду у ослобођење од греха, јача вољу за добро, васпоставља образ Божји који је закопан у греховном испразном животу, једном речју, узгаја новог човека. Име Исуса Христа, нарочито уз често Причешће, представља онај квасац који приморава старог човека да долази у квас и постаје нов. Нека би и сав наш живот прошао у испразности и служењу непријатељу, али ако смо бар у јединонадесјатих час тога постали свесни, ако се због тога сакрушавамо и ако смо одлучили да се вратимо у очински дом, дочекаће нас

email: kontakt@manastirpodmaine.org
интернет презентација: manastirpodmaine.org

бесконачна Божанска љубав, загрлиће нас, очистити, обући у одећу славе и заувек испунити радошћу. Грјадушчег ко Мње не изжену вон. Јешче же јему далече сушчу, узрје јего Отец јего, и мил јему бист, и тек нападе на вију јего, и облобиза јего.

Нека смо још увек далеко, нека се налазимо далеко од Господа по својим својствима, по својој греховности, ипак пошто смо решили да кренемо ка Њему Он сам креће у сусрет грешнику, све му опрашта и

вјечниј. Бог је Љубав. Може ли Љубав да буде равнодушна према погибели, према патњи вољеног? Није речено да Бог има љубав према људима, чак не ни Божанску љубав, већ је речено: «Бог ЈЕСТЕ љубав.» Дакле, ако непријатељи буду убацивали сумњу, страх, безнадежност и др. – не разговарајте с њима, окрените им леђа, гледајте на распеће, сећајте се свих јеванђељских речи, у којима је нарочито јарко изражена љубав Божија, призивајте име Господа

М учи ли нас искушење, раздиру ли нас сумње, пођимо право ка Ономе, Који „будући кушан...може помоћи онима који бивају кушани“ (Јевр. 2, 18).

Пођимо са свим мислима које нас муче, којих се стидимо и које мрзимо, оним мислима које не бисмо могли никоме да искажемо, рецимо их Оном Једином Који може да помогне, јер је и Он претрпео искушење.

Са дубоким осећањем скрушености, у спознаји свог греха, пођимо ка Исусу Који је дошао да позове не „праведнике, већ грешнике на покајање“ (Мт. 9, 13). Не будимо спори, не одлажимо то ни на трен, пођимо сада, излијмо сву своју душу пред Њим, исплачимо пред њим све наше сузе, заволимо Га много да би нам много било и опроштено (упор. Лк. 7, 47).

Тада ће све наше сумње ишчезнути, победићемо искушење и тада „Господ нека обогати и преиспуни љубављу једних према другима и према свима... да би се утврдила срца... непорочна у светости пред Богом и Оцем нашим о доласку Господа нашега Исуса Христа са свима светима Његовим“ (1. Сол. 3. 12–13).

дневник једној свештеника

уводи га у Своје Царство љубави и радости...

Мила, рођена сестро! Немојте падати у унијне имајући таквог Господа. Гледајте на Крст: тако возљуби Бог мир, што отдал Сина Својего јединороднога, да всјак вјерујај в Него не погибнет, но имат живот

Исуса Христа – и непријатељи ће нестати.

Нема неопростивог греха осим непокајаног. Сви наши грехови, велики и мали, јесу камен, бачен у море милосрдне љубави Божије. Погинуће само онај ко сам жели погибел.

архимандрит Рафаил (Карелин) ЛЕЧЕЊЕ КОД ЕКСТРАСЕНСА

- Болесник се већ месец дана налази на клиничком лечењу збој нервозе. Дошло је време да јочне да одлази на јосао, али му здравље шо не дозвољава јер и даље има најаде. Тешко му је збој шоја јер мора да издржава јородицу, шојест невеничану сујруту и гејше. Недавно се причестиио, чииша црквену лише-раштуру, али није црквен човек. Њејова родбина инсистира да

шао узрок болести и комплекса, али на месту отклоњеног комплекса појављују се други који су, као по правилу, још већи. Зато мислим да је једини начин за његово оздрављење то да постане истински црквен човек. Само се у Цркви може добити сила коју називамо благодаћу.

Да би тај човек заиста постао црквен, треба из корена да про-

К ао што би тица, кад би наишла на безваздушни простор, брзо се окренула ка ваздуху, тако и ти брзо се окрени и бежи од друштва неверујућих, јер међу њима нећеш се моћи одржати на крилима, но мораћеш пасти.

Ово ти још једанпут понављам:

Као што би тица, кад би наишла на безваздушни простор брзо се окренула ка ваздуху, тако и ти брзо се окрени и бежи од друштва неверујућих, јер међу њима нећеш се моћи одржати на крилима, но мораћеш пасти.

Бог је ваздух твоје душе. Ван тог ваздуха душа твоја мора пасти у праšину и као змија пузити по праšини

свешти владика Николај

зашражи јомоћ од екстрасенса. Истие најаде имао је и пре седмнаест јодина и шага му је јомола хийноза. Прејоручују му још и аутошренини и рад с психологом. Иначе се бави дисајним вежбама јо систиему јоје, али без медитације.

- Црква има негативан однос према лечењу код екстрасенса и хипнотизера зато што они не лече него разарају човекову личност. Што се пак тиче рада са психологом, треба рећи да је то слично аутохипнози. Психолог се труди да човеку улије самопоуздање, да га убеди да је довољно снажна личност. Он копа по човековој души да би прона-

мени начин живота. Такође је неопходно да се венча у цркви јер у противном причешће може бити не на исцељење душе и тела, него на погоршање болести. Мора се дубоко у себи определити за живот у вери, а не да само прагматично гледа на Цркву.

Што се тиче дисајних вежби по систему јоге, треба рећи да су неке од њих неутралне, а неке пак веома штетне. Мислим да је у сваком смислу – и физички и духовно – много боље да се бави дисањем по систему Бутејко или Флорова, али да се и у том случају бави искључиво практичном страном. Нека вам Господ помогне.